

O poveste tristÄf

Revolutia romana din 1989 a constat intr-o serie de proteste, lupte de strada si demonstratii in luna decembrie a anului 1989, care au dus la sfarsitul regimului comunist din Romania si la caderea lui Nicolae Ceausescu. Demonstratiile din ce in ce mai ample au culminat cu procesul controversat si executia lui Ceausescu si a sotiei sale Elena. Inainte de revolutia romana, toate celelalte state est-europene trecusera in mod pasnic la democratie; Romania a fost singura tara din blocul estic care a trecut printr-o revolutie violenta si in care conducatorii comunisti au fost executati...

Cuvintele dor dar mai mult ca acestea dor imaginile, mai mult ca acestea dor gandurile, simpla imaginatie... ori poate, mangaierea celui ce cazuse intr-ajutorarea tarii e de departe cea mai dureroasa! Inca nu stiu! Inca nu imi raspund... inca ma tem...

Intelesesem teroarea din povestile tatei, iar durerea o cunoscusem din glasul mamei, chiar si printr-un simplu "a fost greu" ; le simtisem apoi pe amandoua, urmarind cu atentie cateva fotografii, alaturi de care statea scris in litere usor inclinate sub greutatea atator morti: "Adevar au dorit, nu monumente!" . Erau cadavre, insirate, alungite, inghesuite, adunate, pale, ca oricare altele, pe care le strabateau insa din loc in loc siruri rosii de lichid inchegat si uscat.

Auzisem absurde nemulumiri pana atunci : cozi la mezeluri, la paine...Dar nu se poate, consider ca pentru acestea doar sa isi stinga atatia tineri suflarea si nu ma inselam! Nu doar cozile la paine, sau lactate, ori mezeluri erau vinovate si nici principalele nemulumiri! Cu toate astea nu stiam mai multe, intrucat ma miram cum de si-au dat viata pentru lucruri atat de insignifiante atatia tineri si parinti... era vorba de libertate... aud aievea in tenebrele mintii ce acum se fascinau fara de tagada de o gramada de cadavre, acoperite doar de propriul miros cadaveric si aceeasi piele, palida si rece.

si incepusem sa inteleg: era vorba de libertate, caci le lipsea cu siguranta; libertatea de a vorbi, de a gandi, de a simtii, iar pentru mine, fiind de parere ca oamenii nu isi au geneza intr-o nastere biologica ci in gand si in gandire, in simtiri si in cuvinte , era destul... destul sa inteleg dorinta si setea de exprimare, de viata, precum si vointa de izbanda, ce i-a facut pe eroii revolutionari sa strige "Murim sa fim liberi" !

Dupa fuga lui Ceausescu din cladirea Comitetului Central s-a instalat haosul in Bucuresti, precedat de o stare de euforie generala. Multimile descatusate au invadat Comitetul Central iar birourile oficialilor comunisti au fost vandalizate. Tintele preferate erau portretele dictatorului si lucrarile acestuia si ale sotiei lui, aruncate pe fereastră in semn de izbanda si dispret, de patimasa dragoste de tara si durere!

Oricat am dori sa credem nu a fost o miscare spontana, ci un plan bine pus la punct, pregatit intr-atatia ani de comunism de "benevolii" patriei, la care s-au adaugat oameni ai poporului, care au crezut ca vor face un bine atat de mare maselor...care nici nu gandeau la raspunsuri sfidatoare,

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

fiind gata sa isi ofere viata si fericirea propriei familii...si asta au facut!

Fusesse o lupta a neamului, intr-adevar, dar nu neamul a castigat... prin crima celor doi sotii, nu vad altceva decat o teama neprefigurata, parca o realizare josnica, cand regimul ceausist fusese ucis, cand nu aveam nevoie de un asasinat, cand toti ar fi vrut sa ii ceara socoteala... ramanand astfel doar o crima in spatele careia, graba ascunde inca multe secrete.

Acum, dupa 20 de ani de la revolutie, nu pot sa nu remarc, marele paradox al acesteia. Intrucit termenul revolutie defineste "actiunea organizata si condusa de o clasa progresista (care antreneaza la lupta masele populare), avand adesea ca rezultat o schimbare radicala a vietii economice, sociale si politice (DEX)" ma intreb de progresele ce intre timp se lasa asteptate...

Schimbare radicala politica nu s-a realizat, intrucat, aflasem de pe la ora de istorie, ca in anul 1948, fuziunea partidelor politice PCR (Partidul Comunist Roman) si PSD (Partidul Social Democrat) a avut drept rezultat partidul unic PMR (Partidul Muncitoresc Roman) , care a ucis constitutia, prin eliminarea principiului separatiei puterilor in stat.

PSD-ul exista inca... Cu fiecare cuvant regasesc rupturi ale firidei panze, ce ascunde intr-o democratie stricata, in care normalul pare o stereotipie si legile, doar supozitii utopice!

Dincolo de orice slogan, de orice strigat si lacrima se afla cadavre, iar eu aflasem asta prea tarziu!

Dincolo de orice gest si cuvant, de tot ceea ce facem noi in prezent, dincolo de micile libertati si marile libertati, pe care, prezumtiv ni le putem permite se afla trupuri insangerate, familii indoliate, durere; dincolo... se afla ei... Pentru mine, revolutia a ramas un esec, iar asta pentru ca, exceptand "acea prezumtiva libertate" nimic nu a ramas in urma fumului si a flacarilor.

Dincolo de toate steagurile rupte si murdare, sterse de sange si sudoare, nu a ramas nimic, nu in mintea poporului nostru, a noilor generatii, ce nu mai recunosc revolutia ca pe un sacrificiu, ci doar ca pe un fapt istoric, o poveste trista, din nu stiu ce carte - asta, inseamna... nimic!

Amintirile alearga grabite de noi frustrari, de noi timpuri : timpuri noi, sub chipuri vechi. Parintii par a privi cu melancolie uneori spre timpurile apuse ale comunismului, regretand parca revolutia, despre care spun doar: "Trebuia intr-adevar schimbare, dar inca mai trebuie... trebuia, trebuie..."

Cand vorbim despre revolutie vorbim despre ce? Despre cadavre pare morbid, revoltat si neadecvat! Despre lasitate ar fi necuvenit intrucat s-ar simtii ofensati, atinsi de gravitatea cuvantului, revoltati, atatia care au lasat tinerii in bataia armelor sa moara, sub greutatea si focul luptei. si atatia sunt si acestia... mai multi ca victimele sunt doar profitorii si perfizii ce acum se perinda intr-un ecran tv prafuit.

Sa vorbim despre schimbare ar fi scurt, ar fi direct si simplu, ar fi trist si de evitat: schimbarea nu se vede!

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Nu in modul de viata , nu la nivel national, nu in mentalitatea batranilor, ori adultilor relativ inaintati in varsta, nu in ochii multimii ce priveste inca dispretuitoare scena ce inlocuieste la fiecare alegeri tribuna in care se afla intr-alte dati nu un partid, ori o alianta, ci sotii Elena si Nicolae Ceausescu. Asta e intradevar singura schimbare observata: a tiranului cu talharii... dezolanta si revoltatoare schimbare!

Libertati? Da, avem, intr-adevar libertatea de a simti, de a trai, de a gandi, insa nu avem puterea! Nici sa gandim, caci ne-ar parea gresite toate si am reactiona, nici sa simtim, caci nu stim ce e iubirea si ne rusinam de acest cuvânt, nici sa traim, caci inca suntem palide copii ale unor vietuitoare de mult apuse...

Riposta, in majoritatea cazurilor exagerata, a celor care faceau parte din dispozitivele militare sau mixte (formate din soldati, civili, luptatori din garzile patriotice) asupra locurilor din care se trageau focuri razlete ori se presupunea ca se executau trageri cu munitie de razboi a avut drept consecinta pierderea de vietii omenesti si mutilarea grava a zeci de persoane.

La orice miscare suspecta (de exemplu, deschiderea unei ferestre, sau miscarea unei perdele) se tragea haotic cu munitie de razboi... asta a fost revolutia! Teroare , cadavre si durere; spaima, lacrimi si rugaciune; minciuna, tristete, si patriotism ...

De fiecare data cand ne dorim o schimbare ni se spune sa asteptam un timp, caci nimic nu se poate intampla peste noapte... e un raspuns simplu, un raspuns nesimtit, care nesocoteste atatea sacrificii, ale atator copii, ale atator mame si tati, atator oameni care au luptat in '89 crezand ca ne vor face o viata fericita... in schimb, i-au fericit pe cei putini, care s-au folosit de numele lor pentru a le castiga increderea celor ce nu decedasera inca, care invocau idei patriotice, luptand din ascunzatori prin copiii care si-au dat viata pentru ei, ceread mai multe tributuri pentru o democratie, din a carei umbra zambeste un ascuns spirit comunist, ascunzandu-se insa de focul luptei.

Timpul a trecut si observ cu dispret doar o diferenta: acum, nu se mai ascunde nimeni in spatele copiilor, caci nimeni nu mai da 2 bani pe generatiile post-revolutionare, ci in spatele cuvintelor care ne sfideaza integritatea, menite sa ne faca sa uitam -intr-un mod subliminal- cat timp a trecut de cand natiunea si-a ridicat glasul cerand o schimbare...dupa 20 de ani , inca ni se spune ca nimic nu poate fi facut peste noapte!

Au trecut atatea nopti, nu doar una! Au decedat atatia pentru averea unora...politica... ma face sa rad..un ras prostesc, surd uneori, un ras care imi aminteste de atatea lacrimi... cu fiecare noapte se mai sterge un zambet, un zambet care putea sa faca...o minune.

E o poveste trista, care inca isi asteapta finalul, prin care sa puna capat lacrimilor... siruri de lacrimi, pentru siruri de sange, au curs si vor mai curge...